

POP ROCK

nr.6 (53)
1992
februarie

Show

MARIANA
TURCANU

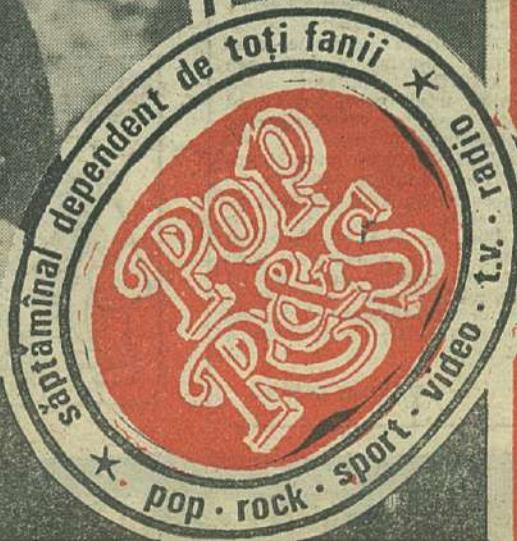
Se cintă bine
la Chișinău

* Kylie Minogue schimbă macazul * Roy Black a plecat pentru totdeauna
* Texte - Rod Stewart și Chris Norman * Jazz semnat de Florian Lungu,
Alexandru Șipa și Mihai Godoroja * Un film care pune întrebările: J.F.K.
Liza Minelli * Editia a 3-a pe 1992 a TOP'30 * Ce nu știm
despre M.I.V. * Răspundem și intermediem cît cuprinde

Europa Liberă În exclusivitate pentru voi
de la Andrei Voiculescu

Un salut prietenesc cititorilor
Săptămînalului POP-ROCK & SHOW;
futurer celor care gîndesc și simt,
vîzează și speră, iubesc viața și
bucurîile ei!
Cu dragă Andrei Voiculescu

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

• Mai întii cîteva precizări. Cronica Gălăbioarei apare o dată la două săptămâni și primește colaborarea oricărui telespectator. Primim cu placere și publicăm (dacă se poate) cronici de concert ale cititorilor din țară! • Pentru 28 februarie se anunță un concert unic la Sala Polivalentă din București. Este vorba de aniversarea celor 15 ani de la nașterea grupului IRIS, eveniment la care au fost invitați toți foștii compozitori printr-care Florin Ochescu, Dan Bittman, Sorin Chifiriac, Lucian Chivu, Mihai Alexandru. Din păcate n-au venit confirmați din partea celor aflați pe hotare, Marty Popescu, Nuțu Oltanu, Adrian Ilie, dar cine este? Organizatorii G.D. TOTAL S.R.L. ne asigură că va fi o adevărată sărbătoare rock, cu un light-show inedit, cu T-Shir-

turi, insignă, postere, caiet program și cu înregistrarea concertului pentru a fi editat pe disc. Biletele se pun în vinzare în aceste zile 13-14 februarie în mai multe puncte cum ar fi Teatrul „C. Tânase”, Sala Polivalentă, Teatrul „Excelsior”, s.a. • Concertul din 15 februarie de la Sala Palatului (publicat la Tele-Clubul de săptămână) are o rețetă atrăgătoare și o promisiune tentativă de a se cinsti live, cu acompanimentul unui grup din care fac parte Ioan Tudor, Eugen Tegu, Sandu Abramovici, Marian Toromac și veți revedea pe Mirabela Dauer, Dan Spătaru, Gabriel Cotăbiță, Silvia Dumitrescu, Anca Turcașiu, Denis Roman prezența lui Octavian Ursulescu. Din surse destul de bine informate aflăm că s-a repetat cu orchestra astăzi cum se facea pe vremuri. Era și cauzul că artiștii noștri să-și redobindească deprinderea de o cintă reală pentru cei din sală, nu doar pentru telespectatori. • Revista americană „Musician” din Ianuarie își pune întrebarea „Cine-i cel mai bogat dintre toți?” Subiectul este arhiabordat de presa mondială de orice gen, dar aici explicațiile insotitoare năsau părut interesante. Este practic imposibil pentru cineva din afara afacerilor să calculeze că bani ciștină un artist rock sau o trupă, într-un turneu, având

în vedere că prețul biletelor taxele, procentele diferă de la caz la caz. Contractele cu casele de discuri sunt o altă poveste. Se face mult cauz de sume uriașe dar contractele reale sunt secrete și imposibil să verifici cifrele publicitate. Revista a alcătuit o ierarhie în baza unor discuții cu persoane din interiorul industriei. Clasamentul prezintă pe cei care primește constant cele mai importante drepturi și compensații de la casele de discuri: 1. Michael Jackson, 2. Aerosmith, 3. The Rolling Stones, 4. Janet Jackson, 5. Bruce Springsteen, 6. Motley Crue, 7. Fleetwood Mac, 8. Crosby, Stills & Nash, 9. Prince, 10. U2. De refuz că fiecare firmă are alt sistem de plată. Sony de exemplu achită în baza vinzării generale aproximativ 10,35 dolari pentru un C.D. și 5,80 pentru o casetă. Multe firme plătesc procentele respective raportindu-se la săla de vinzări, considerind 15 procente drept defectiuni, protocoale etc. Tot Sony reprezintă excepția care se ghidă după 100 la sută vinzări, având de-a face cu supervedete. La Warner Bros. se dă 18 procente drepturi. După plată înregistrări și a altor cheltuieli astăzi duce la 1,9 milioane după vinzarea a 1 milion de exemplare de C.D.-uri. Vom reveni la acest subiect al drepturilor și

prețurilor având în vedere creșterea prețurilor practice și la noi, privind vinzarea dar nu și a procentelor ce revin artiștilor, autorilor. E bine să ținem pasul cu lumea la prețuri dar și la calitate. • Un colecționar de autografe vinde semnatura lui Jim Morrison pentru suma de 995 de dolari. • Fanii Roxette au fost surprinși de apariția pe scenă la Zürich a brunetei Frida de la ABBA, care a cintat împreună cu conținătorii ei o reușită varianta a hit-ului „Money, Money, Money”. • Jim Kerr de la Simple Minds și Patsy Kensit au anunțat că se căsătoresc. Dacă nu cumva au și făcut-o între timp. • 20 de motocicliști au înconjurat autobuzul grupului Voice Of The Beehive pe traseul Los Angeles - San Francisco și nu l-au lăsat să plece pînă cînd solistele Tracy și Melissa n-au promis că vor figura pe lista invitațiilor la următorul spectacol. Va spune cineva că vă dăm idei, dar nu cred că e cauză odată ce nici biciclete nu mai putem cumpăra. Mai bine mergem la concerte pe jos și cu bilet! • Siobhan McGowan, sora fostului solist de la The Pogues a înregistrat recent o melodie cu Hothouse Flowers pentru a contribui cu fonduri la organizația de caritate Thurles Youth In Need care îl ajută pe tinerii irlandezi fără locuință să se repatrieze de la Londra. • La un concert al Paulei Abdul multă lume să simtă jenă cînd solista, spre final, a spus de vîro opt ori „Thank You New York” pînă cînd cineva îl-a atențiat că se află la... New Jersey! • Cîitorii revistei „CIRCUS” și-au desemnat favoriți, lista fiind publicată în numărul din februarie 1992. BEST ARTIST OR GROUP. 1. Guns N' Roses, 2. Motley Crue, 3. Metallica, 4. Van Halen, 5. Skid Row. BEST NEW ARTIST OR GROUP. 1. Firehouse, 2. Alice In Chains, 3. Kik Trace, 4. Steelheart, 5. Tuff. BEST MALE VOCALIST. 1. Sebastian Bach, 2. Geoff Tate, 3. Axl Rose, 4. Sammy Hagar, 5. Gary Cherone. BEST FEMALE

Skid Row, 3. Metallica - Metallica, 4. Decade of Decadence - Motley Crue, 5. For Unlawful Carnal Knowledge - Van Halen. BEST SPEED / THRASH BAND. 1. Anthrax, 2. Megadeth, 3. Suicidal Tendencies, 4. Slayer, 5. Motörhead. BEST HARD / ALTERNATIVE BAND. 1. Jane's Addiction, 2. Red Hot Chili Peppers, 3. Living Colour, 4. King's X, 5. Soundgarden, BEST GUITARIST. 1. Eddie Van Halen, 2. Nuno Bettencourt, 3. Slash, 4. Richie Sambora, 5. Kirk Hammett. BEST BASSIST. 1. Nikki Sixx, 2. Rachel Bolan, 3. Michael Anthony, 4. Duff McKagan, 5. Jason Newsted. BEST KEYBOARDIST. 1. Eddie Van Halen, 2. Dizzy Reed, 3. Bobby Dall, 4. Paul Mirkovich, 5. Michael Lardie. BEST DRUMMER. 1. Tommy Lee, 2. Alex Van Halen, 3. Lars Ulrich, 4. Rob Affuso, 5. Matt Sorum. Clasamente vor mai fi vor urma și comentarii.

ANDREI PARTOS

RADIO „NOVA“ ne pune la punct

Spre surprinderea noastră, afiam că colegii de la Radio Nova 22 sunt supărăți pe noi! Probabil pentru că n-am cerut nimic în schimbul publicării siglei, clasamentelor, programelor și evenimentelor legate de postul independent. E adevarat că n-am plătit pentru publicitate considerind că o reciprocitate mutuală este suficientă dar nici n-am avut-o! 7 apariții plus articolul „Galelor” precum și reclama privindu-le pe acestea ar fi fost suficiente pentru anunțarea o dată pe lună a apariției P.R.&S. Bă mai mult, nă am transmis că am scris și „lucruri eroante”. Noi ne cerem scuze mai întîi cîitorilor pentru spațiul ocupat, se vede, inutil, apoi „colegilor” pentru că n-am reușit să le producem... dragostea la prima vedere!

HARAKIRI SUPĂRAT

Nume noi BUNA VESTIRE

Bazele grupului s-au pus în 1986, dar abia în '90 trupa a fost completă și dotată cu echipament muzical.

Orientarea de la folk-blues pînă la speed & thrash.

Componentă: GABY ENULESCU - chitară ritmică și voce. Este născut pe 29 Ianuarie 1970, de profesie electrician (în Televiziune). Are 1,78 m. Este brunet cu ochi căprui, sentimental. Hobby-uri: chitară, fotografie, inotul.

Pentru viitor intenționează să urmeze I.A.T.C. - operatorie film. MIHAI TRUȘCĂ - chitară solo. S-a născut pe 16 august 1969. Este un student sentimental de 1,85 m., saten cu ochi căprui. Își are ca hobby inotul și în plus îl plac mașinile. Își dorește pentru viitor un Porche negru. Este, alături de Gaby Enulescu, membru fondator al trupei.

GABI DRĂCEA - chitară bas și voce. Data nașterii: 12 septembrie 1989, de profesie este electrician. Este singurul care nu se declară un sentimental, ci un realist. Brunet, cu ochi căprui, are 1,77 m. Îl place cinematografia, jogging-ul, își dorește să devină regizor de film.

ANDREI VLĂDESCU - tobe. Tot o fire sentimentală, s-a născut pe 24 martie 1970. Este student, are 1,74 m., ochi căprui. N-are nici un hobby și nici planuri de viitor.

Preferințele muzicale ale membrilor trupei: Led Zeppelin, Scorpions, AC/DC, Metallica, Slayer.

Eventual sponsor sau organizator de spectacole pot lua legătura cu membrii formației BUNA VESTIRE adresându-se lui Gaby Enulescu - Alleea Lunca Bradului nr. 6, bl. M 31, sc. A, ap. 27, sect. 3, București, cod. 74824.

GABI RACLARIU

**24h/24h
68,7 MHz**

radio CONTACT

vă oferă posibilități avantajoase de reclamă, la ore de maximă audientă

Radio Contact la sediul său din Splaiul Independenței 202A, sector 6 tel. 38.30.80/475

VOCALIST. 1. Lita Ford, 2. Joan Jett, 3. Ann Wilson, 4. Janet Gardner, 5. Sandi Saraya. BEST IN-CONCERT GROUP. 1. Guns N' Roses, 2. Skid Row, 3. Van Halen, 4. Queen'sryche, 5. Poison. BEST ALBUM. 1. Use Your Illusion I & II — Guns N' Roses, 2. Slave To The Grind —

Holograf Productions S.R.L., distribuitor unic în România, oferă spre vinzare difuzoare RCF, amplificatoare și mixere LEM, din stoc sau la comandă. Relații la fax 15 33 63 ; tel. 15 22 99. (961)

OFERTĂ

Publicație săptăminală editată de „CURIERUL NAȚIONAL” S.A.

Tiparul Regia Imprimeriilor Naționale - Imprimeria „CORESU” București

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

VASILE CIRLIK

MARIANA ȚURCANU: „MUZICA UȘOARĂ NU SE POATE FACE FĂRĂ STUDII”

Care a fost primul tău contact cu artiștii români?

La spectacolul de mărțișor, în '89. În fiecare an, între 1 și 15 martie se organizează un festival la care sunt invitați mari artiști din lume. În acel an au fost invitați artiștii români: Ștefan Hrușcă, Vasile Seicaru, Mirabela Dauer, Dan Spătaru, Florin Piersic. Oaspetii trebuiau însoțiti de către un artist sau o trupă le-a noastră. Așa că fiecare dintre noi am tras la sorți. Eu am căzut cu Florin Piersic. Pe vremea aceea cintam cu formația Colinda. Ca gen, interpretam muzică populară stilizată, muzică... haduceasă, dar cintam și pop. Spectacolele au avut succese. Domnul Piersic e un om deosebit. Ne-a ajutat să venim în România. Era în noiembrie '89. Am venit și în luna mai '90, de data aceasta cu trupa Diamant. Era o formăție alcătuită din 3 mari muzicieni ai Moldovei – Valentin Dinga, Mihai Ioniș și Petre Mălai. Era un grup de excepție, as putea spune super-profesionalist. Valentin Dinga, de exemplu este președintele Comisiei de validare a artiștilor și compozitorilor și era membru al Uniunii Compozitorilor ai Uniunii Sovietice. Asta este extraordinar. Pentru noi basarabenii era foarte complicat să ajungem la Moscova. În primul rînd datorita mafiei, în al doilea rînd din cauză intinderii jării. Erau atitea republici și atât populație incit trebuia să fii foarte talentat sau să ai bani mulți pentru a ajunge acolo. Nicăla a doua venire a noastră în România nu am putut întreprinde un turneu. Am solicitat atunci să cintăm pe Litoral. Am cintat la Europa în Eforie Nord. Era un public deosebit. Să să apreciez la adesea valoarea ceea ce cintăm. În repertoriul nostru era muzică veche bună, blues-uri, muzică de café-concert. După o lună, au venit băieți de la Compact și ne-au propus să cintăm la barul Calipso din Venus. Nu a mal fost același lucru. Publicul nu a mai gustat în aceeași măsură muzica noastră. Doar publicul. În rest, în fiecare seară veneau muzicieni români să ne asculte. Mersește vestea că suntem buni. Si într-adevăr sunam foarte bine. Multă nu credeau că se cintă live. Aș vrea chiar să precizez că la noi nu se cintă decit live. Negativul l-am folosit pentru prima dată aici, în România. În Uniune, publicul dacă simte că nu cintă cu orchestra își pierde încrederea în tine. Aici am și o piesă cu pozitiv. Mi s-a întâmpinat recent la Teatrul „C. Tănase” să-mi iasă firul de la microfon. Când am tocmai piesa cu pozitiv. Spectatorii nu au sesizat nimic. La noi, ar fi aruncat cu pantofii în mine. Să revin însă, la trupa Diamant. Azi ea nu mai există. Doi dintre membrii formației au plecat în Germania (Mihai Ioniș și Petre Mălai). Cintă jazz. Lor le datorăm multe. Au fost practic primii mei profesori.

— Stiu că ai și studii muzicale.

— Sigur. Fără să ai studii de specialitate nu răzbetti în domeniu. Toti au absolvit fie Școala din Neaga, fie Conservatorul.

— Care este sistemul de învățămînt la voi?

— E diferit de cel de aci. Eu, de pildă, dură ce am terminat așa-numitele clase primare aveam posibilitatea să aleg între a urmă cursul superior (aza-zisul liceu) sau să merg la această școală de profil, urmînd în paralel și liceul. Există posibilitatea să urmezi o școală de profil (nu numai muzical) și după absolvirea liceului. Deci eu am terminat la clasa canto, claviruri, dirijare corală și teorie muzicală. Am dreptul să profesez în învățămînt ca profesor de solfegii, pian, să fui dirijor de cor, solist în orice cor sau solist individual. Timp

de un an am fost și profesoră. Conservatorul nu te învăță în domeniu muzical nimic în plus. Studiezi însă, multe materii politice și multă istorie. Istorie, desigur, în varianta rusească. Cind eram eu studentă la Conservator nu aveam material de studiu și atunci învățam după ziare. Era tocmai în perioada de răsturnare a unor teorii. Nimeni nu mai știa nimic exact. Azi citeai în ziar un articol în care vinovat pentru tot era Stalin. Mihi în același ziar apărea un alt articol în care vinovat era Lenin. Cît despre istoria Basarabiei, ce să spun? Ideea cam astă era: că după ce nu cuceriseră românii și ne cotropiseră, au venit ei și ne-au salvat. Ne-au redat drepturile și libertatea. Acum, din cîte stiu, s-a luat legătura cu istorici români pentru a se edita o istorie reală a Moldovei, căci istoria Uniunii nu ne mai interesează.

— Studiile le-ai făcut în limbă rusă?

— Altfel nu se putea. Limba română o vorbeam doar cîcasă. Toți basarabenii au fost în aceeași situație. Acesta este motivul pentru care nu vorbim astă de „curat” limbă română. Si la TV se vorbește o limbă exercitabilă. S-a făcut un concurs pentru crainici. A cîștigat banul! Se merge pe ideea de a se demonstra că românii, basarabenii nu au identitatea lor. La un moment dat, am fost propusă să prezint o emisiune muzicală, dar, în același timp, mi s-a spus că ce astă-mi trebuie nă? El nu vor ca basarabenii să audă vorbindu-se corect limba română.

— Emisiunile TV cum sint?

— De un nivel primitiv. În general, se transmit lucruri vechi. Tot la rușii ne uităm. Au emisiuni mai bune și decit ale voastre. În ceea ce privește muzica, nu se transmit nouătăți. La postul nostru mă refer. M-am mirat și că au preluat ceva din „București '91”. La radio este așezaș poveste.

— Dar așezaș tineri sint ajutați?

— Există o emisiune radio „Topul speranțelor” realizată de Ion Chiorpe. El a ajutat multă tineri. Cei care se lansează se prezintă cu o piesă nouă. Niciodată nu aleg piese din repertoriul soliștilor consacrați. Nici nu se admite așa ceva. Fiecare are piesele sale, fiecare este o identitate.

— Cum sint priușii artiștii?

— Cu mult respect. Dar înainte de a vorbi despre statutul artistului aș vrea să precizez că nu există solist care să nu aibă studii muzicale. Chiar dacă se lansează vreun tinăr la concursul „Mek'diile anului”, el nu răbastește să aibă cunoștințele necesare. Fiecare solist consacrat are un salar fix pe lună, pe care-l asigură statul. Cintă sau nu cintă, în luna respectivă primește 180 de ruble. În rest, cîștigă prin spectacole. Fiecare artist își are impresarul său. În urma unui spectacol, după achiziția chiriei și transportului, impresarul își opreste din incasările un anumit procent stabilit dinainte, iar restul revine artiștilui.

— Pentru a trăi onorabil, cum cite spectacole trebuie să susții într-o lună?

— 15.

— Si reușești să ai 15 spectacole?

— Da. Poti să ai și 2 într-o zi. Muncesti 5–6 zile și în rest stai, te refaci, compui...

— Nu la numărul de zile pe care le muncesti mă refer...

— A! Păi, să nu uităm că Uniunea era mare. Acum, ce-i drept am cam rămas fără obiectul muncii. Din cauza situației politice au plecat mulți muzicieni.

— Care este prețul unui bilet?

— 10–15 ruble.

— Ce înseamnă astă raportat la prețurile unor produse alimentare, de exemplu?

— Din banii ăștia poti lua 2–3

de vorbă cu ★ STELELE ★ ★ ★ ★ ★ Star Talk

SCURTE ȘI EXACTE

— Data nașterii: 19 decembrie 1969.

— Studii de specialitate: Școala de muzică din Neaga și 2 ani de Conservator.

— Ce țări place să fac dacă n-ai cîntă? — Să creez modele vestimentare.

— La ce vîrstă crezi că ar trebui să se căsătorească o artistă? — Nu e vorba de vîrstă ci de carieră. Ori o fac la început, ori după ce te-ai consacrat.

— Iți place copiii? — Da. Vreau să am 4. O orchestră.

— Iți place să gatești? — Da. Imi plac și dulciurile. Nu prea am timp să le fac decât de sărbători.

— Sportul îți place? — Nu numai că-mi place, dar am și facut gimnastică. Acum o mai practic pentru întreținere.

— Frecvente discotecile? — Da. Îmi place muzica, imi place să dansez. Vreau să știu toate genurile de dans. La 14 ani dansam break. Acum am și o trupă de balet formată din 10 persoane. — „Mais”, El sînt cu contract separat, dar cind am eu spectacol mă insotesc.

— Iți plac filme? — Cele rusești. Am crescut privind exclusiv filme rusești. La noi, au patrunc greu filme străine. Cele care se prezintă pe ecranele românești sunt proaste.

— Dintre ultimele filme văzute, care țăi rețin atenția?

— Sunt două: „Tiganul” – o colaborare între Mihai Volintir și Mosfilm și „Hoti legali” – un film de actualitate, care ne introduce în viața cotidiană din timpul lui Brejnev.

— Ce artiști preferăți ai? — Marilyn Monroe și Viaceslav Tihonov.

— Ai colecționat poze cu actori? — Cind eram mică.

— Ce discuri ai lăsat cu tine pe o insulă? — Mariah Carey, Chicago, Stevie Wonder, Ella Fitzgerald, Michael Bolton.

— Să acum întrebarea „casei”: Un vas naufragiază. Trebuie să părăsești vasul pentru a ajunge pe o insulă și ai dreptul să ieși cu tine 3 lucruri. Ce, sau hai să zicem, și pe cine ai lăsat? — Vioara, mașina de cusut și televizorul.

— Și nici un bărbat? — Nu se poate să nu fie unul pe-acolo.

— Insula e pustie. — Sper să mal naufragiez un vas.

— O întimplare neobișnuită din cariera ta. — Cind am făcut, fără să vreau, streep-tease pe scenă.

— ? ? — Cintă în duet cu Valeriu Cordineanu. Interpretam o piesă de dragoste – „Cheia dragostei”. Aveam o rochie fără bretele, lungă, cu un fermoar de sus și pînă jos, special făcută de mine pentru acest spectacol. În timp ce cintă sănătatea, la un pasaj de... lămuriri mi s-a desfăcut fermoarul și mi-a căzut rochia. Am rămas în bikini.

— Cum ai reacționat? — M-am aplacat, mi-am ridicat rochia, iar colegul meu mi-a tras fermoarul. Am continuat cîntecul, deși mai speriat decit mine era partenerul. În culise era o veselie totală. După acest incident, n-am mai ieșit din casă timp de o lună.

— Ce soliști români îți plac? — Gabriel Cotăbiță, Adrian Dănișescu, Aurelian Temișan, Laura Stoica, Carmen Traiană.

— Si din domeniul rockului? — Bittman de la Holograf, Adi Ordean – Compact, Cristi Minculescu – de la Iris, Alexandru Andries (pe care nu știu la ce gen să-l încadrez).

— Si compozitori? — Adrian Enescu, Doru Căpescu, Bogdan Cristinoiu.

— Ai imprimat vreun disc? — Două! Cu formația Colinda. În urmă cu 2 ani.

torilor de larnă. De la domnia sa am învățat săn trebule să te poți ca vedetă. E un om deosebit și principal. Fica ei, de exemplu, lucra în același teatru, ca balerină. A încercat să-l lanseze ca solistă. A văzut însă, că pentru muzică nu este talentată și a renunțat la ideea.

— De ce ai părăsit teatrul?

— Eram obligată să cint în limba rusă, ceea ce mă îndepărta de publicul basarabeancă. Oricăt mi-ar fi de drag să lucrez într-un asemenea teatru, publicul meu de-acasă e mai important.

— Cum stați cu trupele roci?

— A fost un curant acum 5 ani. S-a dezvoltat brusc și tot atât, de brusc s-a stins. Autoritățile au spus că muzica rock nu este pentru noi. Într-un fel a fost interzisă. Trupele bune au plecat fie în Uniune, fie în străinătate. Unii au abandonat genul singur pentru a nu muri de foame.

— Spuneai, la un moment dat, de un concurs „MELODIALE ANULUI”. Cum se desfășoară?

— E o emisiune lunară, televizată, dar nici pe departe nu se asemănă cu „O melodie dintr-o sută”. La concurs poate participă oricine. Se intră în concurs în ordinea depunerii pieselor. Toate compozițiile sunt validate de o comisie anume, cărui președinte am precizat la început este Valentin Dinga. Doar piesele atestate pot fi înscrise în concurs. Aici pot participa tinerii, care nu au absolvit încă Școala de muzică sau Conservatorul. Dacă vă cîștiga finala, beneficiază de înscrierea la cursuri. Dintre cele 20 de piese prezentate în concurs se selectează 5. Ele vor intra în finală organizată în ultimele zile ale lui decembrie. Melodile sunt selectate de o comisie de profesioniști, de un juriu. Si publicul decide. Pentru cîștigătorii finale se acordă o sumă de bani și cadouri.

— Dar pentru a face un clip fac?

— Există în cadrul Radio-ului un studio de înregistrări cu orchestrațori de stat. El îți face piesa. Îți spun cît costă și gata. Există și un studio particular, dar e scump. 200 de ruble pe oră.

— Dar pentru a-și face un clip există posibilități?

— Sunt studiori particulare de filmare. 1.000 de ruble clipul.

— Spune-ne cum ai ajuns la Festivalul Internațional „București '91”?

— Dintr-o întimplare. Am vrut să-l ajut pe Marius Dumitrescu. Avea inscrisă în concurs o piesă („Visul”) ca e unu să fie interpretată în versiune română de către Narcisa Bernard, iar în versiunea străină de un american – John Jewell. Americanul, conform înțelegerii trebuia să se prezinte la București cu negativul său, ceea ce a și făcut cu 5 zile înainte de deschiderea festivalului. Numai că pe negativul său orchestrația constă într-un băiș și a î". Marius Dumitrescu era disperat că va pierde participarea. A înzind că să în București a spălat la mine. Am învățat textul în limba engleză într-o zi, am făcut orchestrația. Nu a fost ușor! Pentru că să poti simți cu adevărat o piesă, să o înțelegi, să o poți interpreta ca lumea îți trebuie măcar o săptămînă. Pentru a mai salva ceva, am apelat și la un grup de balerini din Moldova, care se aflau și el întimplător în București. Nici toată pregătirea pentru un asemenea eveniment nu aveam. Ce să mal, am reușit totuși în două zile să rezolv totul. Mai trebuia să repeta pe scenă Sălăi Palatului în preună cu balerini. M-am izbit însă de o proață organizare. Seară la ora 18,00 începea concursul, iar noi abia la 16,00 am reușit să intrăm pe scenă. Desigur, melodia a trecut neobservată, deși Marius Dumitrescu este un compozitor talentat.

ORLANDA DELADI

P.S. De 14 zile Mariană este solista vocală a formației „Secret”. Urmează să participe în spatele ei. Singurul mod de a o întîlni, sau de a o cunoaște mai bine era cu prilejul serelor organizate de ea în preajma sărbă-

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

RIVERDOGS. Grup format în 1983 la Los Angeles. Componentă: Rob Lamothe (solist vocal), Vivian Campbell (chitară solo și vocal), Nick Brophy (bas) și Mark Dazeisen (tobe). Vivian (fost la Dio și Whitesnake) a intrat în legătură cu trupa cind impresarul acesteia i-a cerut să se occupe de cîteva piese pentru o casetă demo. Prietenia s-a legat din prima. De remarcat că Lamothe a cintat la San Diego în același grup cu Warren D'Martini de la Ratt iar bateristul este unul dintre fondatorii ateliei trupe din nou val, Bullet Boys. Vivian recunoaște că n-a cintat cu chitară acustică pînă acum un an, iar experimental îl face mare placere. Grupul explorează noi teritorii. „Încercăm să combinăm melodii simple cu dinamica hard-rock-ului” afirmă Vivian. Albumul din 1990 editat de Epic poartă numele grupului.

RHINO BUCKET. S-au lansat la Van Nuys (California) în 1987. Componentă: George Dolivo (vocal, chitară), Greg Fields (chitară solo), Reeve Downes (bas), Liam Jason (tobe).

de Joan, Lita Ford. La toba era Sandy West. Primul lor album editat de Mercury Records conținea un amestec de influențe Aerosmith, The Sweet, s.a. Piese de efect ca „Cherry Bomb”, „You Drive Me Wild” și „Blackmail” se refereau la sexualitatea adolescenților și la viața sălăbatică. În 1977 a apărut discul Queens Of Noise. Turneul japonez care a urmat a avut un succes fulminant. Fox și Currie au părăsit grupul și la întoarcere, din cauza lui Joan care compunea și cînta majoritatea pieselor. Waiting For The Night din același an a fost, încă un album reușit. Ruptura totală s-a produs cind Jett a optat pentru pop-rock iar Ford și West pentru metal. Droguri, certuri, plecarea impresarului, au dus la dispariția grupului. Cele două cariere solistice, Ford și Jett, actuale justifică locul ocupat în istoria rock-ului de acest grup de fete.

RAVEN. Grup britanic care la începutul anilor '80 avea componentă: John Gallagher (bas, vocal), Mark Gallagher (chitară) și Rob Hunter (tobe). Trioul din Newcastle a avut un prim single de succes, „Don't Need Your Money” urmat de un album „Rock Until You Drop” (1981) și un alt single „Hard Ride”. Pot fi caracterizati drept un amestec destul de reușit dintre Judas Priest și The Sweet. Alte albume: Wiped Out (1982), Athletic Rock (1983), All For One (1983) toate editate de casa Neat.

RIOT. Format în Brooklyn (New York), în 1974. Componentă: Tony Moore (vocal), Mark Reale (chitară solo), Mike Flyntz (chitară), Pete Pérez (bas), Bob Jarzombek (tobe). Grup de forță cu incursiuni ocazionale în zona metalului melodic. Uneori au folosit și secți de suflători (nu le-a fost frică). Albumul 1990 editat de Epic s-a intitulat The Privilege Of Power.

RARE EARTH. Grup ameri-

RIVERDOGS

be). Hard energic de inspirație AC/DC. L.P.-ul editat în 1990 de Reprise le poartă numele.

RUNAWAYS. Au apărut în 1975 în California conduse de o fetiță de 15 ani, Joan Jett, cintată tot felul de cîntece inspirate de T. Rex și Suzi Quatro. Rolul ei de organizatoare a fost preluat de impresarul Kim Fowley care a ramănit echipa cu solista Cherie Currie, basista Jackie Fox și la chitară a venit alături

can pe care-l amintim mai mult pentru o curiozitate: în componentă îl găsim pe Michael Ursu la bas (din Sibiu). Inițial orientații spre disco-funk au trecut la hard-rock. Cei alți componenti au fost Peter Hoorebeke (vocal, tobe), Ray Monette (chitară), Mark Olson (keyboards), Gil Bridges și Eddie Guzman (percuție, congas).

ANDREI EUGEN

RAVEN

KYLIE schimbă macazul

Pentru nă puținii fani ai lui Kylie, iată cîteva din ultimele gînduri ale ei despre sine și despre alții, astăzi cum le-a publicat revista „Number One”: Despre imaginea ei: „Cind privesc la fotografie de la începutul carierei mele mă simt ca și cum mă uită la o fată de pe o altă planetă. Acum foarte inocentă și dulce. Ca să fiu sinceră, la vremea aceea îmi plăcea aceste imagini. Acum ele mă cutremură. Văd doar pe cineva care părea că-si pierduse controlul din cauza nefericirii. Cel mai de jos punct în care m-am aflat în timpul turnărîi pentru clipul „Hand on your heart”. Au încercat să mă facă să arăt că o vedetă languroasă din anii '40. Rezultatul a fost dezastruos. Poți să-ți dai seama după fată că fac ceea ce mi se spune. În schimb, sunt foarte mulțumită de cum am „lesit” în „Step back in time”. Despre filme: „Datorez ceva filmului „Neighbours”. Să capăt rolul din acest film a fost un lucru teribil. Oamenii fac speculații cum că ar trebui să mă reintorc la mini-seriale, dar eu nu sunt de părere asta. Cum aş putea să-mi pregătesc viitorul gîndindu-mă la lucruri din trecut?”. Despre Daniilă Minogue (soția lui Kylie, n.t.): „Bineîntîles că vreau să cîntă cît mai bine. Doar e soția mea! Sunt fericiță cind are succes. N-am

studiat încă posibilitatea ca într-o bună zi să colaborăm pe plan profesional”. Despre concerte: „Ideeile despre cum trebuie să fie turneele mă frâmîntă tot timpul. Nu vreau să am un show despre care oamenii să zică că sîrșit că au mai văzut așa ceva. Ideea e să fiu foarte futuristă. Mă gîndesc la cîteva de spectacole ar trebui să fie în anul 2000”. Despre bărbăti: „Oamenii au crezut întrideaua că relația cu Michael Hutchense a fost cauza schimbării mele de direcție. Michael m-a incurajat făcîndu-mă să-mi îndreptă cariera într-un sens la care nu mă gîndisem. Publicul asteapta să mă vadă apărind așa cum o săcăm acum cîțiva ani, uitînd că am totuști 23. Cind mă gîndesc la ce vorbeau acum o vreme — Oare ieșe cu Jason Donovan? — imi vine să rid. Totul îmi pare atât de îndepărtat...”. Despre viitor: „Cind am început să cînt, n-aveam nici o idee despre viitor. Viața mea era un sir de interviuri și poze. Acum, cind am un control mai mare asupra mea, privesc și spre alte lucruri. Mi-ar place să mai joc în filme, însă în momentul de față încerc să-i conving pe oameni de capacitatea mea muzicală. Cred că publicul va fi socat de noul meu album”.

EDUARD TONE

ROY BLACK – victorii și capitularea

8 octombrie 1991: ultima seară înainte de trecerea în nefință, Roy Black (48 ani) și-a petrecut-o singur, în cabana de pe lacul Silbersee din Bavaria de Sud. Într-o atmosferă elegiacă, descișnă parcă din cîntecile sale. Se afla în încăperea care i-a fost refugiu în cele mai grele momente ale vieții — divortul de Silke, operația pe cord. Inima i-a cedat.

Dacă Roy va continua să ignore avertismentele destinalui, mi-e teamă că, foarte curind, nu va mai putea evita fatalul”, afirma impresarul său, Wolfgang Kaminsky, într-un interviu acordat în septembrie, revistei „Bild”. Ce avertisment? Cariera solistului nu cunoscuse niciodată reușite mari: un rol principal în serialul TV, „Ein Schloß am Wörthersee” („Un castel pe Wörthersee”) recompenșat cu 500 000 de mărci, un nou LP, „Rosenzeit” („Vremea rozelor”), publicarea unui ghid turistic despre Kärnten (240 000 de mărci onorariu), vinzări de casețe muzicale în valoare de 250 000 de mărci. Iar prietena sa, Carmen Böhring (23 ani) îl dăruise în septembrie o fetiță, Nathalie. El continua să bea însă cu disperare și să trăiască aceeași existență duală: între sămpanie și apă minerală, între pantofii de lac și tenisi. „În el se luptă neîncetat două înimi” spunea managerul său, Gerhard Höllerich, născut la Straßberg, și-a dorit să fie specialist în științe economice, dar a devenit

Roy Black, muzicianul. A vrut să fie rock-star, a al-

căutuit o trupă beat, Roy Black And His Canons, și a devenit idolul conaționalilor săi. Prin voce și răzbătăea mereu un suspir, iar cîntecile îl vibrau de melancolie: „Du bist nicht allein” / „Nu ești singur”; „Ganz in Weiß” / „Toată în alb”; „Irgend jemand liebt auch dich” / „Cineva te iubeste și pe tine”; „Frag' nur dein Herz” / „Întrebă-ți doar inima”.

Recunoaste că amirăcune: „Am acceptat să devin o marionetă”. Banii, succese, atracția femeilor nu au reușit să-i compenseze niciodată dorința de comunicare, afectiune și tandrețe. Cuceritor, irezistibil, făcea ravagii printre femei: 2-4 pe seară, ba o dată, chiar o trupă întreagă de balet. După propriile estimări a avut peste 1 000 de legături amoroase, motiv pentru care, în 1985, soția sa, Silke Vagts (47 ani) și fiul său Torsten (14 ani), l-au păsat. Bolnav de inimă încă din copilarie, în 1986 Roy a fost supus unei dure opere ratil pe cord deschis — ceea ce nu a însemnat nici pe departe renunțarea la alcool și la o viață haptică. Apoi crizele s-au repetat din ce în ce mai des. Un bărbat aproape nefără de frumos, care citea Schopenhauer, Dostoevski, Bukowski, Nietzsche, chinuit de depresii și idei de suicid, ca și tatăl său, care, cu un an în urmă, sfîrșise prin a-si lăsa viața. Roy Black — un om sfîrșit de contradicții, poate tocmai de aceea atât de fascinant pentru cei din jur.

Discografie selectivă

30 milioane de discuri vîndute; de 13 ori distincția RTL, „Leul de aur”.

- 1965 : „Du bist nicht allein”; „Ganz in Weiss” (2,5 milioane exemplare vîndute).
- 1966 : „Irgend jemand liebt auch dich”; „Frag' nur dein Herz”; „Das Mädchen Karina” / „Fetiță Karina”.
- 1971 : „Dein schönstes Geschenk” / „Darul tău cel mai frumos”; „Leg dein Herz in meine Hände” / „Culcă-ți inimă pe palmele mele”; „Ich bin so gern bei dir”; „Wie-aiut de bine cu tine”; „Schön ist es auf der Welt zu sein” / „Ce bine e

să fii pe lume” (duet cu Anita Heggerland). Alte hit-uri.

- 1976 : „Liebe, wie sie dir gefällt”; „Dragostea, cum îți place ţie”;
- 1977 : „Sand in deinen Augen” / „Nisip în ochii tăi”;
- 1978 : „Die Liebe kommt oft über Nacht” / „Deseori dragostea vine noaptea”;
- 1987 : „Wahnsinn” / „Nebunie”.

Traducere și adaptare M. G.

răspundem dacă suntem în stare

CRISTIAN TIC (București) — Continuare din numărul trecut! Despre Roberta Flack cîteva date chiar acum. Născută la 10 februarie 1939 la Washington D.C., în luceară lui Irwin Stambler și la 2 februarie 1937 la Asheville, North Carolina, în carteau lui Mike Clifford. Cum o fi corect, cum afilam? Mama ei a fost organistă într-o biserică, iar Roberta a început lectile de pian la 9 ani, la 13 devinând o pianistă în toată regula. A obținut o bursă de muzică la Howard University, cînd avea 15 ani. La începutul anilor '60 a predat în școli cîntind uneori blues în cluburi. A predat matematică și engleză într-o școală din Farmville (numai copii de cunoaștere). În vara anului 1968 a atrăs atenția asupra sa, iar casa Atlantic Records i-a editat un prim disc, "First Take" în 1969. Contineau și melodia "The First Time Ever I Saw Your Face" (apartine cîntărețului folk din Scoția, Ewan McColl). Succesul a venit abia în 1972, cînd melodia a apărut în coloana sonoră a filmului "Play Misty For Me" al lui Clint Eastwood. Piesa a ajuns în topuri. A urmat colaborarea cu "Donny Hathaway", iar la finele lui 1975 Flack și-a dobindit reputația de vedetă a genului. În 1979 Hathaway a decedat, iar următorul duet a fost în 1981 cu Peabo Bryson, revenind în topuri în 1982 cu "Makin' Love", piesa titulară a unui alt film. Este dificil să categorism muzica ei, fiind o combinație între blues, jazz și soul cu influențe clasice. Pe primul loc în topuri americană a ajuns și în 1973 cu "Killing Me Softly With His Song", iar în 1978 pe locul 2 cu "The Closer I Get To You" (duet cu Hathaway). Alte albume: "Chapter Two" (1970), "Quiet Fire" (1971), "Blue Lights

In The Basement" (1977), "I'm The One" (1982), "Greatest Hits" (1984). După cum declară chiar ea la un moment dat, sună ca Nina Simone, Nancy Wilson, Odette, Barbra Streisand, Dionne Warwick și chiar Mahalia Jackson. „Odată ce lumea spune că semăn cu atifica vedete la un loc înseamnă că am o personalitate clar definită. Mai rău era să se mână cu una singură". Dedicările le poți refațe după sesiune. Radio Delta se află într-o evoluție în real progres. Se simte că unii s-au scolit în locuri adesea și că majoritatea sunt receptivi la ideea de profesionalism. Oferta ta de colaborare o accept cu placere și aştepță faptele. Pină atunci, baftă!

M. C. CEZAR (Ploiești). Topurile au susținut Top-10 pe care Televiziunea îl primește de la americanii este doar tradus de "admirabilul D.J.", ceea ce nu cred că înseamnă prea mult. Meritul este integral al realizatorilor de peste ocean. Am reținut titlurile pentru "10 pe o insulă". Le publicați vîltoarea.

NINETA SANDULESCU (Alexandria). Voici fi sincer cu tine. Este imposibil să realizez un SERIAL cu Glenn Medeiros sau Stevie B. Orică să am zburcăma-nă adună mai multe date decât cele publicate pînă în prezent și n-are fișă un articol preamăre. Că și rock prea mult se poate, dar fanii cer și mai mult. Chiar tu solicită date despre Bryan Adams și Scorpions (desi, am mai publicat). Mă bucur că și-a plăcut numărul 50. Să mîne. Autora nu. Bine ai venit printre prietenii P.R. & S. **IMRE AGOSTON** (Cimpulung Moldovenesc). Evident poți trece pe la redacție și promit să ajutăm clubul "Inocent" pe care l-am înființat în liceul tău. Dacă vei

veni cu un număr mare de abonamente (cererii) promit o reducere excepțională pentru colegii tăi! Nu știu cum stați în zonă cu studiorile de înregistrări, dar la Iași sau Suceava și găsești ce-ți dorîști. Ar fi cam scump să-ți procur de aici. Faptul că în Bucovina nu ajung discurile, posterele, cărțile, nu mă surprinde. Prețul transportului reprezintă o cauză sigură, dar și lipsa de cerere masivă care să-i motiveze pe producători sau pe cei care distribuie aceste obiecte contează. **DIE-SING CARMEN** (Sibiu). În raport de surse de informare datele se schimbă. În "Bravo" apar astfel: Marie Fridriksson născută la 30 mai 1958 iar Per Gessle la 12 ianuarie 1959 (decide reiești că la noi în numărul 48 a apărut cu 6 ani mai tîrzi). Trebuie să apelăm la Fan-Clubul Roxette pentru a-mănuște. Despre despartirea lor n-am auzit nimic. În 1991 s-au bucurat de vînzări record în Europa, dar în special în Suedia, Germania, Austria, Elveția, Belgia. Cifre exacte voi avea curînd. **EVANGHELINA** (?). Pe Angela Similea sper să o vedem și să o auzim cît de curind. Este, într-adevăr o DOAMNA a muzicii pop și recunoște că și-a supărat pe nimeni din cîte știu. Reclamă la radio, aici? Amabilitatea colegilor este mai importantă și nu-i cazu să abuzăm de ea. Că "Melos" a avut reclamă este foarte bine. Noi vă avem pe voi! Mă bucur că datorită V.N.D. se vînd mai multe căști, acolo unde toti membrii familiei au porniri de somnambuli. Ca și de la telefoane, ar trebui să percepeți o taxă... **LUIS** (Arad). Deși nu așteptă răspuns

eu consider că e cazul să î-l dau, cu atât mai mult cu cît mă cer și-mi faci recomandări prețioase. La "Fotoghișitoare" ai răspuns bine, dar putin mai tîrzi decât alții. Observația ta privind inutilitatea menționării eforturilor noastre în direcția abonamentelor străine este malitoasă și mă pus pe gânduri. Adică spui că-mi place, că oricum le cîtesc. Ai dreptate. Nu m-am plins că am subliniat un efort al citorva oameni, evident motivata de pașune și care nu doresc altceva decât participare egală (în ale sentimentelor). Chestia cu "dăcă dai, dai" am tot auzit-o vreodată, dar și-a trebuit să mă bucur că o pot face, să fiu fericit că pot prezenta acolo ori în altă parte și să nu mai cer nimic. Sugestia ta de a apărea bilanțuri pentru că asa nu prea ai ce să te facă să cred că uneori e bine să nu dai (chiar dacă-ți place acest lucru). Ca să închei, vreau să-ți semnalizez că noi cîsim toate articolele dar și toate scrisorile. Dacă vom avea cititorii ca tine, nu cred că prindem numărul 100. Multumesc pentru sinceritate. După cum vezi așa sunt și eu! **IULIA VIERU** (București). Poți scrie pe adresa revistei scrisori pentru Vasile Selaru. I le voi înmîna. **EMIL VIȘAN** (Tulcea).. Redau observațiile tale privind difuzarea în orașul tău, pentru a-i stimula și pe alții cu astfel de studii pe teren: "Centrul naște primul revista regulat, cînd o primesc ori să prea multe, ori prea puține. Cam 180-250 de exemplare ar fi suficiente". **GIXIE** (Constanta). Despre Guns N'Roses și Skid Row am mai scris iar cu evenimentele actuale privind aceste grupuri am ținut pasul. Vom mai reveni, dar avem multe alte promisiuni de respectat. **JIMI** (Lehlui). Sfaturile tale coincid cu intențiile noastre. Totuși ne străduim să "agățăm" sponsorii puternici pentru a realiza și doritul spot publicitar. Cu case de discuri am încercat tot ce se putea, dar pentru moment sunu-s întresate. Explicații sunt destul de scăzute și cred că le deduci. Fii pe pace, nu dezarmă. Ba chiar

ANDREI PARTOS

MARIUS CRISTIAN BU-NOAICA (str. Matei Basarab, bl. 29, sc. A, ap. 3. Slobozia, Ialomița, cod 3400, tel. 910/16175): „Am 12 ani și îmi place muzica blues, rap, rock-pop, stat, rock'n'roll. Sunt „Peste” (nu știu cum se face, dar majoritatea citorilor sunt „Pesti”), am 1,50 m. ochi verzi și sunt săten. În afară de muzică îmi plăc filmele și sportul. Merg pe ideea că toți fanii sunt egali, indiferent de vîrstă. Deci, nu vă uități la vîrstă mea fragedă. Asculțuți cu placere Bryan Adams, Scorpions, N.K.O.T.B., Michael Jackson, Osmond Boys, Janet Jackson, La Toya, Jason Donovan, Depêche Mode. Așteptări pentru Fan-Club Scorpions, Michael Jackson, N.K.O.T.B. Mă ocup și cu Supertoping (13 melodii în ordine, cu punctajul lor — de la 10 în sus). Cîtiti adresa mea și nu uitați că la orice oră mă căutați și stau la dispoziție”. **F.C.M.** (str. Progresului nr. 45, bl. D 29, ap. 24, Piatra Neamă, jud. Neamă, cod 5600): „Aș vrea să mă „intermedie” și pe mine. Sunt un om cam tincit căruia îl crește părul cînd aud ritmurile fantastice ale superoamenilor, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o trimită pe adresa specificată”. **OANA** (str. Gheorghe Șincai nr. 34, ap. 5, Baia Mare, cod 4880): „Cumpăr numeroase reviste în care sunt publicate seriale, sau date despre Jimi Hendrix, Janis Joplin, Eric Clapton, Bob Dylan, Jim Morrison, AC/DC. Celelalte Cuvinte, Frank Zappa, Ozzy Osbourne. Corespondență cu celălaltă este deosebită, ale „diavolilor” de la Slayer. Cine crede că îl plăce rock-ul de calitate și vrea să cunoască un nebun fericit, să urleze de trei ori la lună și apoi să facă ceva asemănător unei scrisori pe care să o

BEATLES

legendă și adevăr

Brian însă nu se lăsa scos din ale lui. Lîncezea prin casă și de cele mai multe ori își lăsa masa în pijama. Conversațiile pe care le purta erau morbide și nostalgice: cele ale unui om care a renunțat la tot. Ramâna în teză pînă în ziua dormeașa după-amiază pe la patru-cinci, evitind orice responsabilitate de afaceri.

Intr-o noapte, imediat după ce s-a isprăvit cina, Brian s-a dus în camera sa. Găsind că va căuta în această comportare, Peter s-a dus peste o jumătate de oră și mai tîrziu încă o dată să verifice ce face Brian și l-a văzut dormind, dar în aceeași poziție, astă că a incercat să-l trezească. Se răcise. Nici după cîteva palme peste obraz nu a dat semne de viață. Peter i-a telefonat doctorului Cowan. Secretară l-a găsit la un spital aflat la vreo jumătate de oră de mers cu mașina, în Richmond. După ce i-a descris simptomele Peter a fost sfătuit de medic să-l ducă pe Brian la cel mai apropiat spital, St. George's.

Peter a stat puțin pe ginduri, a cumpănat bine și a refuzat. Din experiența pe care o avea, stia că la fiecare spital și circă de poliție există un informator plătit care înștiință presa de îndată ce apără vreo personalitate. Dacă somniferul pe care îl lăsașe nu-l va omori, publicitatea făcută în cazul lui sigur l-ar fi ucis. Peter a luat cea mai periculoasă și ingrozitoare decizie, să nu-l ducă la spital. Înă la sosirea medicului, cam peste o oră, a incercat tot ce era posibil să-l trezească pe Brian, fără succes însă. Cu ajutorul doctorului și soferului lui Brian, pe nume Brian Barrett, l-a scos din casă și l-a așezat pe bancheta din spație a Bentley-ului auriu. Barrett conducea extrem de repede și de periculos spre Richmond Hospital, doctorul continuă să-l facă pe Brian să respire, iar Peter, care îl urma în altă mașină, făcea eforturi disperate să se strecoare prin traficul intens. La spital, lui Brian i-sau făcut spălături și macăre și, în stare de semiconștiență, a fost dus într-un salon.

La întrebările lui Peter, Brian a spus că fusese un accident, că lăsa prea multe tablete, că n-a vrut să se sinucidă și că pe viitor va fi mai atenți. Cind s-a întors în casa lui Brian, Peter a înțeles că nu fusese un accident. Lîngă un flacon gol de medicamente (somnifere probabil), se afla

un biletel pe care nu-l remarcase înainte. Printre altele era scris: „E prea mult pentru mine, nu mai pot suporta”. Urmau un testament scurt și o dorință. Casa, afacerile și banii rămîneau mamei și fratelui Clive. Si lui Peter Brown li revineau ceva.

A două zile, Peter a luat scrisoarea și l-a arătat-o lui Brian. El era recunoșător că nu vorbește cu nimene despre acest subiect, dar Peter se îndoia că procedarea bină deosebită a doctorului Cowan. Pentru orice eventualitate Brian a păstrat scrisoarea, spunind că avea intenția să o ardă. Nu a făcut-o. A păstrat-o pentru a o avea la indemina la o eventuală nouă încercare de a se sinucide.

Hotărîrea ca Brian să meargă la o cură de dezintoxicare înăainte de externarea sa.

Cred că subestimarea acestei mici japonezoalce trăznite a fost problema noastră — NEIL ASPINALL

Prin septembrie 1966, fiecare din cei patru membri ai formației Beatles au pornit pe propriul drum. Pentru cei patru tineri, ținuți alături atât timp și de condițiile excepționale date, experiența de a fi despărțiti după aproape 10 ani a fost dură și unică.

Traducere și adaptare
GABRIELA SEICARU

MICHAEL JACKSON

In timpul înregistrării albumului „Goin' places”, cel doi producători, Gamble & Huff, vor ceda în sfîrșit într-o serie de evenimente din ce în ce mai prezentante ale fraților Jackson. Au-

torizați să prezinte una din compozиțiile lor proprii, Jacksonii vor scoate de capul lor bucata „Do What You Wanna”. Rezultatul a fost stupefacător: Kenny Gamble și Leon Huff s-au retras imediat, într-un colț al studioului, unde se efectua

înregistrarea, și după o scurtă consfătuire vor anula imediat sedința. Vor anunța că se grăbesc pentru a... finisa cîteva bucatăi ale noului album. În acel moment pentru Michael totul a devenit clar.

„Hei! Tot ei au de lucru, tot el i-a finisecăză... nu noi! ? ?”

In momentul în care Jacksonii s-au dezlîntuit, „Sunetul Philadelphia” și-a arătat deodată limitele. Sunetul „Philly” însemna atmosfera barului întunecat, un soul pufoș și moale, o muzică a stililor de tavernă. Jacksonii doreau însă succesul. Iubeau dansul, dezlîntuirea, mașinile roșii. Într-un tîrziu, Kenny

Gamble va recunoaște: „Sunteti atât de buni, încit puteți fi proprietari voștri producători...”

La sfîrșitul anului 1977, Michael, Papa Joe și avocatul fa-

miliu, Richard Arons, intrau într-o dimineață pe usa imobilului CBS de pe strada 52. Aveau întîlnire cu președintele, Walter Yetnikoff. Întrevaderea a râmănit memorabilă: Michael roagă, linguește, se dă de cearșaf mortii: „Dați-ne o șansă! Lăsați-ne să fim propriii noștri producători...” Stiu de ce suntem în stare...”, Yetnikoff, o mutră clasice de viking, păr blond și bărbătă roșcată, gîndeste și calculează în mare viteză. Ochiile săi mici, adincîni în orbite, observă cu atenție straniul trio. Stană de piatră, Joe Jackson aprobă tacut aserturile fiului său. Michael, care își joacă rolul vieții. Avocatul Arons, pierdut complet, bilbiile rar frinturi de fraze neînteligibile.

Yetnikoff îl urmărește pe Michael. Oare percepe el în acest moment uriasul potential ce se ascunde în acest adolescent?

In orice caz simte frustrarea artistică, efervescentă tinărului Jackson. Yetnikoff pună condițiile: Jacksonii vor fi lăsați, pentru prima oară, să-si producă singuri albumul. Însă doi angajați ai CBS, Bobby Colomby și Mike Atkinson, îl vor

„supraveghează” pe parcursul înregistrărilor, dacă nu își vor onora la timp promisiunile... cei doi vor intra imediat în rol, pentru terminarea albumului. Joe Jackson surîde. Nu are nici o obiecție asupra condițiilor, întrevăzind deschiderea CBS își ia toate măsurile de precauție, îl nu îl mai râmne decât să demonstreze de ce sunt în stare copiii săi... De fapt, Colomby va deveni instrumentist în viața aventurelor muzicale ale clanului Jackson. El va aduce cu sine pe un tinăr vrăjitor al sintetizatorului, ce studiașe cu Stevie Wonder: Greg Phillinganes.

Phillinganes își aminteste de primele sale vizite la Encino. Începe munca la aranjamentele vîtorului album „Destiny”: „Toți frații «fierbeau» și debordau de creativitate. Sentimentul general era că vor putea arăta în sfîrșit, întregii lumi, capacitatele lor! Doi autori m-au uitat imediat prin maturitatea lor: Michael și Randy”.

Traducere și adaptare de
COSTIN MANOLIU
NELU CONSTANTINESCU

THRILLER

There is no escaping the jaws
of the alien this time
This is the end of your life.

III

They're out to get you, there's
demons closing in on every side
They will possess you unless you
change the number on your dial
Now is the time for you and I
to cuddle close together
All thru the night I'll save you
from the terrors on the screen
I'll make you see.

REFREN

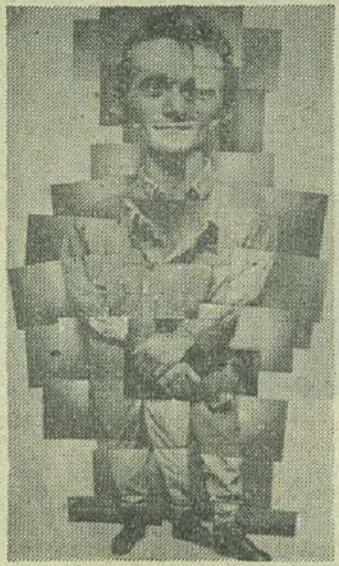
That it's a thriller, thriller night
Cause I can thrill you more than
any ghost would dare to try
Girl, this is thriller, thriller night
So let me hold you tight and share a
killer, killer, killer
Thriller here tonight
Darkness falls across the land
The midnight hour is close at hand
Creatures crawl in search of blood
To terrorize y'all's neighborhood
And whosoever shall be found
Without the soul for getting down,
Must stand and face the hounds
of hell.

And whosoever shall be found
The foulest stench is in the air
The funk of forty thousand years
And grizzly ghouls from every tomb
Are closing in to seal your doom
And though you fight to stay alive
Your body starts to shiver
For no mere mortal can resist
The evil of the thriller
Can you dig it?!!!
(Into maniacal laugh,
in deep echo).

M.T.V.

C amden : zonă londoneză sumbră și bizară. Tristețea să are un efect magnetic asupra oamenilor de scenă care, de câva timp, au invadat locul, transformându-l într-un nucleu prolific al vieții sociale. Aici se află sediul celui mai mare canal muzical de televiziune din Europa - MTV. La etajul 3 al unei foste fabrici de stofe de pe Mandela Street lucrează fix 100 de angajați. În perioada cind MTV tocmai se năștea, înainte ca, pe 1 august 1987, să ia startul cu video-clipul Dire Straits, "Money For Nothing", la același etaj 3, 5 oameni împărteau un singur telefon și o singură mașină de scris. „Welcome To Madness” — „Bun venit printre trăznici”, a rămas de-atunci salutul tradițional de deschidere a emisiunilor. În cele 30 de birouri se află 40 de televizoare. Bun venit în cel mai mare haos din regatul britanic : telefoane care sună fără oprire, sandwichuri ingurgitate pe nerăsuflare drept masă de prinț, iar pe cele 40 de ecrane de televizor, același program : MTV — de regulă, la sonor maxim. Pe scaunele din fața mașinilor de scris se dansează sezind : picioare vibrind de ritm, degete bătind tactul — Londra în swing. Nu-i grozavă viața ? Sigur că da, însă nu în totalitate... de-acela e nevoie de MTV. MTV, forma prescurtată pentru Music Television, emite 24 de ore din 24 imagini și sunete, într-o revârsare colorată, care încearcă să estompeze cenușul vieții cotidiene. Tinăr, proaspăt, lipsit de griji. Oricine urmărește emisiunile trebuie să se intregreze pe loc în atmosfera de uriașă petrecere pop organizată de MTV. Capitalul londonez este recepționat prin cablu și satelit în 24 de țări europene și în Israel. Programele sunt vizionate de circa 20 de milioane de familii, la care se adaugă, săptămânal, alte 200 de milioane de telespectatori potențiali din Uniunea Sovietică (atunci cind televiziunea de acolo preia 1 oră din "Top Twenty"). Recordul absolut este al Europei, cu 9 milioane de familii telespectatoare. Sint 10 ani de cind MTV emite în S.U.A., după care s-a extins în Europa, Japonia, Australia și America Latină, invadând globul, ca și Coca-Cola. Despre programele sale, unii critici afirmă indignați : „Hrana de bistro pentru vedere, nici-decum o delicată pentru spirit ! Veți vedea foarte curind efectul : diluarea pînă la dispariția a noțiunii de cultură în rîndurile tinerilor”. Pe lingă informații din sfera pop și cinematografie, portrete de oameni de artă, clipuri pentru protecția mediului și despre SIDA. MTV transmite zilnic peste 230 de filme video. Hit-urile în vogă sunt reluate la fiecare 3-4 ore, procedeu pe care ei îl numesc „Heavy rotation”. Printre cei mai des „rulați” se află Whitney Houston, George Michael, Depeche Mode și INXS. Restul programului este acoperit de reclame, principala sursă de finanțare a canalului TV. Pentru suma de 180 mii de mărci, un spot publicitar este transmis de trei ori pe zi, timp de 1 lună. Via MTV sunt preaslăvite în special articolele cu priză la tineri, ca cele produse de Levi's sau Swatch. MTV, coproprietate a firmei americane de televiziune Viacom și a britanicului Robert Maxwell, își face și săiesc reclamă, prin deviza directorului administrativ, Brent Hansen : „Orice clip, orice filmare video arăta mult mai bine la noi”. Spoturile orbitoare, grafica explozivă se năpustesc asupra telespectatorului, pînă ce pe retina acestuia nu mai rămine decît M-ul urias din colțul imaginii. Marele M este omniprezent : pe tricouri, ceasuri, prosopape, genți și, înainte de toate, în mintea colaboratorilor MTV. Vîrstă lor medie este 25 de ani și toți sint posedați de demonic de ceea ce fac. „Nu este o muncă de la 9 la 5 — cum spun ei — aici se lucrează peste 10-12 ore/zi”. Cind a venit să-și ofere serviciile la MTV, James (21 ani) a implorat în genunchi, „O să vă fac ceaiul, o să curăț toaletele — fac orice... numai MTV să fie”. În unele dimineți, James este găsit de colegii săi dormind pe canapeaua din birou, pentru că n-ar avea rost să mai plece acasă în puținete ore rămase pentru somn după ce și-a încheiat munca. Colaboratorii sunt originari din Japonia, Belgia, Noua Zeelandă — din 14 țări,

necompliCat și să se miște în fața camerei, ca și cum s-ar afla la un party, printre prieteni. Prezentarea se face în limba engleză, în fraze scurte, ușor de înțeles. VJ-ii străini, cum este Kristiane Backer din Hamburg, vorbesc fluent engleza, iar eventualul lor accent este considerat exotic și sexy.

o muncă de la 9 la 5 — cum spun ei — aici se lucrează peste 10-12 ore/ză. Cind a venit să-și ofere serviciile la MTV, James (21 ani) a implorat în genunchi... „O să vă fac ceaful, o să curăț toaletele — fac orice... numai MTV să fie”. În unele dimineațe, James este găsit de colegii săi dormind pe canapeaua din birou, pentru că n-ar avea rost să mai plece acasă în puținete ore rămasse pentru somn după ce și-a încheiat munca. Colaboratorii sunt originari din Japonia, Belgia, Noua Zeelandă — din 14 țări,

sint antrenaț pentru zimbet — „Smile Delling business“ („afacere de comercializare a zimbei-
lui“) numește prezentatorul Paul King (30 ani) indispensabil ingredient. Cum spune și britanicul **Ray Cokes** (32 ani), angajat de 3 ani la MTV, este un efort dificil să emană permanent fericire: „În urmă cu 2 ani, despărțirea de prietena mea mă aruncase într-o asemenea stare de deznașdeje, încit mi-a fost imposibil să apar bine dispuș și zimbitor pe ecran“ — astfel incit a izbucnit în lacrimi în fața telespectatorilor și le-a povestit necazul său în dragoste. Urmarea a fost un munte de scrisori de consolare. Ray Cokes este maestrul în improvizație al MTV-ului. Cind un fan suedeze i-a reproșat că poartă cămașă prea adinc descheiale, Ray a apărut pe ecran cu scrierea respectivă în mină, și-a deschisăt toti nasturii de la cămașă și s-a scărinpat strengă-
repe piept.

Indată ce trece însă de 30 de ani, VJ-ii încep să se pregătesc să sufletele pentru inevitabilă despărțire de MTV. Neozeelan-
da Pip Dann (33 ani) știe și ea că, în curind, nu va mai fi cea potrivită să mimeze entuziasmul pentru o trupă de adolescenți ca NKOTB. Aceasta este soarta paradoxală a unui „tinăr de profesie“: la un moment dat devine victimă ideologiei pe care a propovăduit-o cu atită ardoare — cine-i tinăr are mai mult de la viață. MTV este per-
manent în căutare de figuri noi. Acum doi ani germana Kristiane Backer a fost descoperită în urma unui anunț dat într-o re-
vistă de scenă. Tinăra prezen-
tatoare (25 ani) se plinge tot timpul că este prea robustă, deși arată ca și cum o viață în-
treagă n-ar fi mincat decit frun-
zulițe de salată și este o fire nomadă. În privința drumului de călătorii se asemănă cu
celul ei, britanicul Steve Blame (31 ani), licențiat în matematică și fizică, la MTV prezentator de informații pop. Din toate peregrinările el se întoarce mulțumit de a nu-i fi scăpat un singur club mondien și fericit că a fost recunoscut pe stradă de oameni chiar în Helsinki sau Atene. Toți colaboratorii MTV au contract pe 1 an, cu 3 luni termen de reziliere și circa 4 săptămâni de concediu. Li se acordă și un supliment de buget pentru vestimentație, coafor și farduri. Fiecare se machiaza singur. Boss la MTV este americanul Bill Roedy (42 ani), fost ofițer NATO, absolvent al Academiei militare de elită din West Point. De 2 ani este impresarul canalului de televiziune londonez. „Toți banii investiți pînă acum în armament ar fi avut o destinație mult mai construcțivă, folosită pentru aparatul TV și rețele de satelit“ — afirmă el în prezent. Pe un raft al bibliotecii sale se găsește un fragment din zidul berlinez, iar pe ușa biroului atrină un afiș cu motto-ul: „O planetă — o muzică MTV“. Roedy n-a uitat chiar tot ce-a învățat în West Point: el intenționează acum să cucerească Estul. Iar evoluția politică din ultima vreme oferă MTV-ului toate sansele să obțină monopolul mass-mediei. Bill Roedy regretă însă că, din
tre cei 100 de colaboratori, doar 6 sunt căsătoriți și se străduiesc să faciliteze că mai multe căsătorii în cadrul colectivului pentru că între profesia și viața personală a angajaților săi armonia să fie perfectă. Sutele de scrisori care sosesc zilnic în

Mandela Street sunt o dovadă cit de plin este Pământul de singurătate. „Sînteti unicul luceru frumos din viața mea” scrie o fată din Budapesta. În scrierea norvegianului Nils-Petter (70 ani), fost pilot pe un avion de vinătoare în al doilea război mondial, se află fraza: „Vreau doar să știu cit de mult înseamnă MTV pentru oameni”, iar Tania, din Berlin, declară: „Nu pot trăi fără voi”. Cine vizitează studioul din Mandela Street revine la realitatea cotidiană cu amintirea unei trăiri, pe care poate doar în primii ani de tinerețe a mai avut-o: seninătate și senzația că nimic nu este imposibil. Despre magia MTV-ului există și o anecdotă: o vrăbie își făcuse cub într-o antenă parabolică și, pentru că „amplyasamentul” ei deranja emisia, au tot încercat să-o alunge. El și, după cum jură cameramanii, vrăbia, suprarecărcată cu energie MTV, a tîsnit ca o mică rachetă și dusă a fost.

Traducere și adaptare
din „Der Spiegel“ M.G.

CHRIS NORMAN

STAY WITH ME TONIGHT

If you're looking for some loving / And you feel the time is right / All you got to do is call me / Say you will stay with me tonight / Well you're alone / And I'm gonna be here / And I want you to know / I'm not gonna leave here / And I know I'm feeling inside / Love with you is easy / And is no use trying to hide / 'cause when I look at you / I feel and need I can't deny it / So if you're looking for some loving / And you think the time is right / Don't you know how much I want you / Stay with me tonight / If you wanted me to hold / Tell you think it will exit / All you got to do is call me / Say you will everything's all right / Oh stay with me tonight / Oh stay with me baby / So look at me now / Oh you know I'd be waiting / And I need you tonight / To stop me from shaking / You can hide away that you feel / All your matters will believe it / There's no use try to conceal / 'cause if you turn away / I'm gonna know what's on your mind.

CHRIS NORMAN Fan-Club
Beatrice Baú
Bd. Dacia 98, București 2-70256

ROD STEWART

RHYTHM OF MY HEART

Across the street / The river runs / Down in the gutter /
Life slipping away.

Let me still exist / In another place / Running undercover / Of a helicopter blade.

The flames are getting higher / In effigy / Burning down
the bridges of my memory / Love may still be alive / So-
mewhere, someday / Where they're downing only deer / A
hundred steel towns away.

CHORUS :

Of the rhythm of my heart / Is beating like a drum / With the words I love you / Rolling off my tongue / Oh never will I roam / Now I know my place is home / Where the ocean meets the sky / I'll be sailing.

Photographs / Keros'ns / Light my darkness / Li ht it up,
light it up / I can feel the touch / Of your thin blue jeans /
Running down the alley / I've got my eyes all over you
baby.

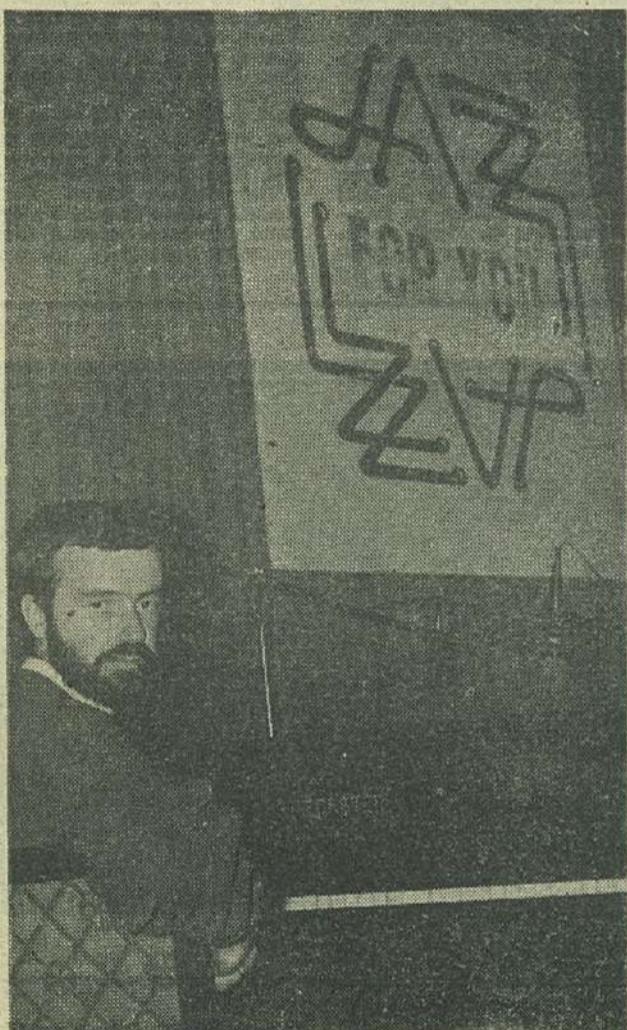
CHORUS :

Oh I've got lightening in my veins / Shifting like a handle
of a slot machine / Love may still exist in another place / I'm
just yanking back the handle / No expression on my face

JAZZ FOR YOU

Este acesta un generic-ofrandă, un generic-dăruri, credem noi, foarte inspirat, aflat de către entuziaști promotori constănțeni care au denumit astfel o STAGIUNE DE CONCERTE dedicate publicului de jazz din orașul-port, public pe care nu greșeam calificându-l drept „privilegiat” din acest punct de vedere. Duminică 26 ianuarie, la Teatrul „Fantasio” s-a derulat sub genericul sus-amintit cel dintâi concert de jazz al anului, de două ori atrăgător pentru cel care au călcat pragul sălii: după decenii de tristă amintire, când 26 ianuarie avea o unică semnificație, această dată a putut pleja pentru prima oară momentul reîntîlnirii cu un compertiment sonor reprezentind cea mai explicită expresie a libertății de exprimare. Al doilea motiv de interes l-a constituit afișul propriu-zis, alăturiind exclusiv nume de formații în premieră. Spre regretul nostru, o a treia motivatie, de astă dată tragică a făcut ca titlul acestui concert să devină „In memoriam”: principalul sponsor al stagiuului constăn-

tene de jazz, arhitectul și marele tubitor de jazz Dan Panaiotescu a trecut în nemurire, cu cîteva zile înainte.

Astfel că, după un minut de reculegere, pe podiumul de concert a evoluat în prima parte grupul „Street Of Jazz Number 6” — fostul „Five For Jazz” românăt acum în formă de sextet, cu Jean Baciu — baterie (inițiatorul, organizatorul și „sufletul” serialului de concerte Jazz For You), Vasile Corneanu — chitară-bass, Nicu Petrovici — pian, Jimmy Petcu — chitară, ultimii trei menționati, noi compozitori, Vali Baran — trombon, Marian Cucu — trompetă, leader al sextetului. În ciuda unor inerente inadvenții datează timpului scuri de lucru al grupului în nouă formulă, inadvenții care se cer depășite în perspectiva participării acestei formații la Concursul Debutanților la cea de a XXII-a ediție a Festivalului Internațional de Jazz de la Sibiu (finele lunii martie). programul oferit a fost rasplătit de asistență cu aplauze, semnătura acestor rînduri apreciind îndeosebi reușita pieselor „Pur și simplu” — nouă compoziție a trompetistului-leader și „All Members” din repertoriul internațional. O apariție insolită — fără tinăru pianist Cozmin Petcu, fiu chitaristului — cu patru piese, de pian-solo și de duo (cu tatăl său), în contextul recitalului constănțenilor.

In partea a doua, trei nume de rezonanță ale jazz-ului românesc contemporan. Dan Ionescu din Timișoara — chitară (recent întors de pește ocean), Mircea Tiberian — pian și Garbis Dedeian — saxofon-tenor, ambii din București, au reconfirmat într-un trio a cărui primă evoluție publică am urmărit-o la Constanța, evidențele disponibilității de inventivitate, experiență, bunul gust, profunda înțelegere a adevărurilor jazz-ului, în tălmăcirea de jumătate a unor teme-standard. Comunitatea afectivă între muzicienii care au oferit din prea-plin lor sufletul și publicul generos, sensibil la frumosul estetic, s-a concretizat și în cele două rechemări la rampă care au încheiat — și înălțat — cel de al treilea concert „Jazz For You”...

FLORIAN LUNGU

Mihai Berindei — '85!

Parcă a fost ieri cînd într-o seară de ianuarie derulată sub semnul unui nedismisul entuziasm, la Clubul de jazz de la mezaninul Hotelului „Nord”, aniversare prin chorus-uri inspirate împlinirea a 80 de ani de viață a mereu-juvenilului „nea Mihai” — pentru conformitate inginerul Mihai Berindei, decanul de vîrstă al jazzmanilor români.. De un timp, domnia sa trăiește în Germania, alături de fiul lui, Stefan Berindei, la rîndu-i nu doar inginer ci și a-prezisat saxofonist, dar aduce aminte ne tot bîntuite, de cite ori deschidem Dictionarul de jazz, de cite ori apelăm la discurile Electrecord din „Seria Jazz” ori colecția „Istoria jazz-ului”, în mare parte datorate neobositului promotor...

Născut în 1907, ca fiu al unei familii românești de viață, familie care a numărat mai mulți impătmâni ai jazz-ului (între care la loc de cînte se cuvine să-l amintim pe vîrul său, Emile Berindei, saxofonist, clarinetist, condusator al formației „The Hot Chaps” și al big band-ului „Jazz-ul telefoanelor” prin anii '20), Mihai Berindei a absolvit Școala Politehnica din București și a studiat, de asemenea, în Marea Britanie. Din adolescență și tinerete datează dragostea pentru muzica de jazz căreia avea să-l dedice întreaga viață. Colecționar de discuri, a început să studieze ca autodidact diferite instrumente, mai ales trompetă și trombonul, mai tîrziu și saxofanele, pianul, luând în particular lecții de armonie și cîntare de partiuri. Povestea adesea cum seara, pentru a nu deranja vecinii, ieșea cu trombonele pe balcon, exersind game, poziții, fraze improvizatorice.

Îmbinând în chip fericit cunoștințele tehnice cu pasiunea pentru muzică, Mihai

Berindei a devenit regizor muzical (pe atunci se numea această nobilă profesie „maestrul de sunet” sau „Inginer de sunet”!). Este dificil de conceput o mai dărută fervore, o mai complexă pluralitate de preocupări în apropiere de universal jazz-ului: poli-instrumentist, aranjor (lui i se datorează zeci de aranjamente, transcripții și adaptări scrise pentru formația „Electrecord”, pentru alte grupuri cum ar fi „Vocal Jazz Quartet” din Sibiu), creator de teme (de amintit inspirațile compozitiei „Dixie Vox” și „Dialoguri blues-riff”), îndrumător al unor tineri muzicieni, critic de jazz (zeci de emisiuni radio, instituție al cărei colaborator a fost încă din 1926, de la înființare, ca instrumentist, apoi angajat ca regizor muzical iar în ultimele decenii redevenind colaborator ca jazzolog), semnatăr a numeroase articole „al doctelor note de pe copertile discurilor”, autor al prețiosului „Dictionar de

Jazz” apărut în 1976 la Editura Științifică și Enciclopedică, regizor muzical cîteva decenii la rînd la Casa Electrecord, întemeietor al Clubului de jazz „București” și al „Student Jazz-Clubului”, comentator de teme prin cluburi de jazz, erudit cunosător al istoriei jazz-ului (pe care a trăit-o pînă la identificare!) dar mai ales al stilurilor tradițional și clasic. Incomparabil promotor al acestei arte în context autohton, Mihai Berindei a intrunit în personalitatea sa evasită în modul posibile de slujire fidelă a unui ideal artistic.

In ziua de 24 ianuarie 1992, inginerul-muzician (desi mai corect ar fi să spunem invers) a înălțat respectabilă vîrstă de 85 de primăveri. Să-i urăm deci, simplu, direct, din inimă: „Sănătate și înțelegeție! Multă sănătate și mult jazz...”

FLORIAN LUNGU

„WE WANT MILES...!”

Vom încerca pe parcursul cîtorva numere, să reliefăm portretul unuia dintre cei mai notorii muzicieni de jazz ai lumii și în același timp unul dintre acele personaje controversate ale istoriei jazz-ului.

Credem că numele lui Miles Davis este poate cel mai cunoscut în afară de Armstrong sau Ellington, fanilor muzicii pop-rock, cărora le este în primul rînd destinată această revistă. Explicația este foarte simplă și vine chiar de la surse — de pe stînga oceanului.

In lumea industriei muzicale există termenul de „POP-HEROES” — acel foarte cunoscut muzicien, extrem de popular și care au depășit cu mult dimensiunea normală a impactului la publicul larg. El sănătătări ca adevărați „eroi”.

Miles Davis este numit de revistele americane un „pop-hero”, nu numai pentru celebritatea pe care a meritat-o dar și datorită preocupării evidente, spre sfîrșitul carierei, pentru scenă plină de lumini, sintetizatoare și amplificatoare.

As vrea să înțeleagă toată

lumea că eu nu fac altceva decât muzică! — spunea Miles Davis după editarea L.P.-ului

„WE WANT MILES” din 1981.

„Mă interesează să simt nervul

tinăru, un puls, „new”, o privire

extaziată de „show” — vreau

să distrug clasamentele pop”.

Ceau ce a vrut a avut. Mărturie stau casetele video, discurile dar și impresiile celor care l-au ascultat „pe viu”. Regretatul nostru muzician de jazz, Nicolae Ionescu, povestea cu ani în urmă, după ce s-a întors de la Festivalul JAZZ JAMBOREE 1984 de la Varsavia, că a asistat la un adevărat fenomen „MILES”. Mii de fani purtau în piept insigne pe care scria „WE WANT MILES” — tulburătoare celebritate pentru un muzician de jazz. Nici Armstrong nu a avut parte de așa ceva. Existau afise imense cu portretul avind expresia în-

intrarea lui Miles în scenă, valuri de brațe au început să se urce spre podiumul de concert și dintr-un ocean de voci s-a auzit aproape la unison „We Want Miles... We Want Miles...” Cu toată această recunoaștere, Miles a fost mult contestat de o parte din lumea jazz-ului și nu din invide ci pur și simplu pentru că era acuzat de compromisuri. Wynton Marsalis, unul din cei mai activi și mai importanți trompetiști actuali, spunea că „Miles nu are ce să caute într-un festival de jazz. Cred că nici în unul de pop. Ar trebui creat, eventual, un festival de „Miles Music”.

Intr-o anume măsură, Marsalis a avut dreptate. Dar oricare ar fi reacțiile la o atare realitate, nimeni nu o poate opri: există un currenț „jazzy” și mulți epilogi ai lui Miles. Dacă se cintă așa ceva, înseamnă că industria muzicală funcționează iar cifra de afaceri este ridicată. Miles a intrat și el în această robitoare „mașinărie”. Publicul, neomogen, derutat la

incipit, s-a obișnuit cu această suprapunere a timbrului non-vibrato de trompetă peste o „masă” armonică-ritmice de factură pop-rock. Prin felul său de a cinta contra-melodie, fani au văzut în Miles expresia ascunsă a unui non-conformism, a unei fronde, care este în spiritul rock-ului. Dar au văzut și jazz, pentru că frazele lui Miles sunt, dacă le decupezi din ambientul electric, blues și boop.

Oricum cred că despre acest mare dispărut (Miles Davis a trecut în nefință la 28 septembrie 1991, la un spital din Santa Monica) trebuie spus mult mai mult, nu atîn pentru faptul că este un „personaj” cit pentru importanța lui ca jazzman.

In viitoarele numere vom încerca să-l cunoaștem pe Miles încă din perioada „Parker” și vom publica în serial discografia completă a acestui „Man With The Horn”!

MIHAI GODOROJA

10 melodii pentru
VINERI NOAPTEA DIRECT

Pentru ediția din 21 februarie rămîne valabilă lista publicată în numărul trecut. La emisiunea din 14 februarie vom anunța titlurile la începutul programului, după orele 23.10, având în vedere intenția noastră de a prelua o transmisie directă de la Izvorul Mureșului unde se desfășoară SERBARELE ZAPEZII. Transmisia se va face cu ajutorul colegilor de la România Tineret și sperăm să-i avem ca interlocutori pe cei prezenti acolo: ILEANA POPOVICI (care a rezistat eroic alături de noi vineră trecută), SILVIA DUMITRESCU, NICU ALIFANTIS, HOLOGRAF, COMPACT și membrii grupului DIVERTIS. Dacă nu pe tot, măcar o parte.

Pe 7 februarie ne-au vizitat CĂTALIN CRÎSAN (cu barba și un tort de ziua lui pentru care îi mai spunem o dată „La Multă Ani”), ILEANA POPOVICI (cu o echipă de filmare, de unde ar reiești că ne veți vedea la muncă într-o... bună dimineață), DANIEL IORDĂCHIOAEI (pentru a ne vedea și pentru a răspunde la telefon cîteva ore bune). Au mai fost pe la noi DUMITRU ANGHELUS, susținător de prima ligă al emisiunii și MARIUS BOUREANU, cel mai tânăr musafir nocturn.

Numerele de telefon rămîn neschimbate: 13 69 01 și 14 31 90, la care veți sta de vorbă cu Tanță, Silvia, Sorin, Cristina și cine mai stie cine. Tot pe 14.02. va fi prezent și Liviu Zamora pentru a prezenta TOP '30 realizat în baza scrierilor voastre, pe care le aşteptăm în continuare.

L.P.M. + A.P.

ILEANA POPOVICI

CĂTALIN CRÎSAN

**De la Andrei Voiculescu
pentru Fan-cluburi**

Prințul nostru de la EUROPA LIBERA este dispus să ajute Fan-cluburile SERIOASE din țară cu material audio! Conținutul: cele care fac parte din astfel de cluburi legal constituțioane (minim 10 membri) să-i expedieze adresele exacte. Este vorba, firește, de cluburile artiștilor străini. O altă condiție, păroșă și mai importantă: casetele pe care le va trimite SA NU FIE COMERCIALIZATE SUB NICI O FORMĂ.

Dacă vă este mai ușor, puteți să scrieți pe adresa P.R.&S., urmărind că noi să intermediem această relație. RED.

ÎNTREBĂRI

1. Care artist pop-rock v-ați fi dorit (prinț-un efort de imagine) să fie primar în orașul, sectorul, comuna voastră?
2. Care este politicianul pe care l-ați văzut (prinț-un efort și mai mare de imagine) în postura de cintăreț pop-rock?

Așteptăm răspunsurile în timp scurt pentru a da posibilitate părților să se pregătească pentru alegerile generale!

ÎNTIRZIATE

In atenția difuzorilor de ziare și reviste

Difuzorii voluntari de ziare și reviste care doresc să difuzeze și „P.R. & S” se pot adresa la serviciul de difuzare a „Curierului Național” S.A., telefon 15 32 29.

Topuri de tot felul

BILLBOARD (albume, la 8 februarie 1992)

1. Ropin' The Wind — Garth Brooks (6 milioane de exemplare vîndute).
2. Nevermind — Nirvana.
3. No Fences — Garth Brooks (73 de săptămâni în top și urcă).
4. Dangerous — Michael Jackson.
5. Too Legit To Quit — Hammer.
6. Achting Baby — U2.
7. Cooleyhighharmony — Boys II Men.
8. Time, Love And Tenderness — Michael Bolton (41 de săptămâni).
9. Metallica — Metallica.
10. Diamonds & Pearls — Prince And The N.P.G.
11. Urcă.
12. Garth Brooks...
13. Soundtrack — Unforgettable.
22. Forever My Lady — Jodeci.
25. Soundtrack — Rush...
30. Blue Light, Red Light — Harry Connick Jr...
42. Lean On It — Mr. Big.

Din „HOT 100 SINGLES”

1. I'm Too Sexy — Right Said Fred.
2. I Love Your Smile — Shania.
3. Don't Let The Sun Go Down On Me — Elton John / George Michael.
4. Diamonds & Pearls — Prince.
5. Ali 4 Love — Color Me Badd.
6. Smells Like Teen Spirit — Nirvana.
7. Can't Let Go — Mariah Carey.
8. To Be With You — Mr. Big.
9. Finally — Ce Ce Peniston.
10. Tell Me What You Want Me To Do — Tevin Campbell.
11. Mysterious Ways — U2.
12. The Way I Feel About You — Karyn White.
13. Remember The Time — Michael Jackson.
14. 2 Legit 2 Quit — Hammer.
15. Black Or White — Michael Jackson (a trecut de 1 milion de exemplare).
16. Intrări directe: 80. Too Much Passion — The Smithereens.
81. Tears In Heaven — Eric Clapton.
91. Boom! Got Your Boyfriend — M. C. Luseious.
92. Everything's Gonna Be Alright — Naughty By Nature...
96. Can't Cry Hard Enough — The Williams Brothers.
97. Right Now — Van Halen.

EUROCHART (Music & Media)

1. Black Or White — Michael Jackson.
2. Don't Let The Sun... — E. John / George Michael.
3. Bohemian Rhapsody — Queen.
4. Justified And Ancient — The KLF / Tammy Wynette.
5. Let's Talk About Sex — Salt N'Pepa.
6. Smells Like... — Nirvana.
7. Goodnight Girl — Wet Wet Wet.
8. Everybody's Free — Rozalla.
9. I Do It For You — Bryan Adams.
10. Everybody In The Place — The Prodigy.

ITALIA (Muzica e Dischi, sfîrșitul lui ianuarie)

1. Mysterious Ways — U2.
2. Black Or White — M. Jackson.
3. Don't Let... — E. John / G. Michael.
4. Stars — Simply Red.
5. Change — Lisa Stansfield.
6. The Show Must Go On — Queen.
7. E mi arriva i mare — Riccardo Cocciante & Paola Turci.
8. How — Gee — Black Machine.
9. The Fly — U2.
10. Colour Of Love — Snap.

DISCOTHEKEN HITS (Bravo)

1. Das Boot — U2.
2. Found My Trust — Karl Keaton.
3. Ride Like The Wind — East Side Beat.
4. Black Or White — M. Jackson.
5. Mein Gott... — General Base.
6. Was It Worth It? — Pet Shop Boys.
7. Colour Of Love — Snap.
8. Is There Anybody Out There — Bassheads.
9. James Brown Is Dead — L. A. Style.
10. Everybody's Free — Rozalla.

N.M.E. (Marea Britanie, pînă pe 15 februarie)

1. Goodnight Girl — Wet Wet Wet.
2. Give Me Just A Little More Time — Kylie Minogue.
3. Twilight Zone — 2 Unlimited.
4. I'm Doing Fine Now — The Pasadenas.
5. I Wonder Why — Curtis Stigers.
6. Stay — Shakespeare's Sister.
7. Welcome To The Cheap Seats — The Wonder Stuff.
8. The Bouncer — Kicks Like A Mule.
9. Everybody In The Place — The Prodigy.
10. Born Of Frustation — James.

FOTO GHICITOARE

Cine sunt cei doi îndrăgostiti?

TOP TOP TOP 30

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezente	Titlul melodiei	Interpretul
--------------	----------------	-----------------	-----------------	-------------

TOP 5 POP - R

1	2	3	Un tren de seară	Elena Cîrstea
2	5	2	Rămîni cu bine	Vasile Seicaru
3	4	3	Ultima modă	Aurelian Temișan și Sanda Lădoi
4	1	4	Eu și marea	Daniel Iordăchioaei
5	-	1	Viață de artist	Angela Similea

TOP 5 ROCK - R

1	4	3	Exercițiu	Valeriu Sterian și Compania de sunet
2	1	4	Spune pe bune	Holograf
3	3	4	Muzica	Sanrock
4	5	3	Mi-e teamă de lumea ta	Dida Drăgan
5	2	6	Spre care rai?	Celelalte Cuvinte

TOP 10 POP - S

1	2	4	Good Vibrations	Marky Mark & The Funky Bunch
2	3	3	When A Man Loves A Woman	Michael Bolton
3	6	3	Keep Coming Back	Richard Marx
4	8	2	Way Of The World	Tina Turner
5	9	3	Night Calls	Joe Cocker
6	1	5	Black Or White	Michael Jackson
7	10	2	Blowin' Kisses In The Wind	Paula Abdul
8	7	3	The Saint	Thompson Twins
9	-	1	Ice Machine	Depêche Mode
10	-	1	Stars	Simply Red

TOP 10 ROCK - S

1	3	4	Don't Cry	Guns'N' Roses
2	2	4	No Son Of Mine	Genesis
3	4	4	Nothing Else Matters	Metallica
4	4	4	The Fly	U2
5	5	3	No More Tears	Ozzy Osbourne
6	10	2	Smells Like Teen Spirit	Nirvana
7	8	2	Prisoners In Paradise	Europe
8	1	4	The Show Must Go On	Queen
9	9	2	Heaven's Train	Badlands
10	-	1	Wasted Time	Skid Row

PREȚ 15 LEI